YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)
28 päivänä syyskuuta 2000 *

Asiassa C-193/99,

jonka Sedgefield Magistrates' Court (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajana on

Graeme Edgar Hume,

ennakkoratkaisun tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 (EYVL L 370, s. 1) 8 artiklan 5 kohdan tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja L. Sevón sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

julkisasiamies: S. Alber,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään Treasury Solicitor's Departmentin virkamies M. Ewing, avustajanaan barrister P. Stanley,

— Ranskan hallitus, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston osastopäällikkö R. Abraham ja saman osaston ulkoasiainsihteeri S. Seam,

— Portugalin hallitus, asiamiehinään ulkoasiainministeriön Euroopan yhteisöihin liittyvistä asioista vastaavan osaston oikeudellisen yksikön päällikkö L. Fernandes ja saman yksikön lakimies P. Borges,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudelliset neuvonantajat F. Benyon ja M. Wolfcarius,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 21.3.2000 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Sedgefield Magistrates' Court on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 21.5.1999 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 25.5.1999, EY 234 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 (EYVL L 370, s. 1; jäljempänä asetus) 8 artiklan 5 kohdan tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty rikosasiassa, jossa vastaajana on Hume, jonka väitetään rikkoneen säännöksiä ajoneuvojen kuljettajien viikoittaisesta lepoajasta.

Asiaa koskevat säännökset

Yhteisön lainsäädäntö

3 Asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Kahden vuorokautisen lepoajan tai vuorokautisen ja viikoittaisen lepoajan välinen ajoaika, jäljempänä 'vuorokautinen ajoaika', saa olla enintään

yhdeksän tuntia. Sitä voidaan kahdesti viikon aikana pidentää kymmeneen tuntiin.

Viimeistään kuuden vuorokautisen ajoajan jälkeen kuljettajan on pidettävä 8 artiklan 3 kohdassa määritelty viikoittainen lepoaika.

Viikoittaisen lepoajan saa siirtää kuudennen vuorokauden loppuun, jos kyseisten kuuden päivän kokonaisajoaika ei ylitä kuuden vuorokautisen ajoajan sallittua enimmäisaikaa.

Sellaisen kansainvälisen henkilöliikenteen osalta, joka ei ole säännöllistä liikennettä, korvataan toisen ja kolmannen alakohdan sanat 'kuuden' ja 'kuudennen' sanoilla 'kahdentoista' ja 'kahdennentoista'.

Jäsenvaltiot voivat ulottaa edellä olevan alakohdan soveltamisen koskemaan myös niiden alueella tapahtuvaa kansallista henkilöliikennettä, joka ei ole säännöllistä liikennettä."

4 Asetuksen 8 artiklassa säädetään muun muassa seuraavaa:

" — —

3. Jokaisen viikon aikana yksi 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista lepoajoista on pidennettävä 45 tunnin yhtäjaksoiseksi viikoittaiseksi lepoajaksi. Tämä lepoaika

voidaan lyhentää vähintään 36 tunnin yhtäjaksoiseksi lepoajaksi, jos se käytetään ajoneuvon tavanomaisella sijaintipaikkakunnalla tai kuljettajan asuinpaikkakunnalla, taikka vähintään 24 tunnin yhtäjaksoiseksi lepoajaksi, jos se käytetään muualla. Kukin lepoajan lyhennys on korvattava lyhennystä vastaavalla yhtäjaksoisella lepoajalla ennen kyseistä viikkoa seuraavan kolmannen viikon loppua.

— —

5. Sellaisen henkilöliikenteen osalta, johon sovelletaan 6 artiklan 1 kohdan neljättä tai viidettä alakohtaa, viikoittainen lepoaika voidaan siirtää pidettäväksi yhtäjaksoisesti kyseistä viikkoa seuraavan viikon viikoittaisen lepoajan yhteydessä.

6. Vuorokautisen tai viikoittaisen lepoajan lyhentämisen korvaava lepoaika on annettava yhtäjaksoisena muun vähintään kahdeksan tunnin lepoajan yhteydessä, ja se on kuljettajan pyynnöstä annettava joko ajoneuvon tavanomaisella sijaintipaikkakunnalla tai kuljettajan asuinpaikkakunnalla.

— — »

Kansalliset säännökset

5 Vuonna 1968 annetun Transport Actin (liikennelaki) 96 §:n 11A momentissa säädetään ajo- ja työaikoja sekä taukoja koskevien yhteisön säännösten rikkomisen seuraamuksista.

Tosiseikat ja menettely pääasiassa

6 Humesta tehtiin 5.1.1996 ilmianto, jonka seurauksena häntä vastaan nostettiin syyte ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa. Häntä syytettiin siitä, että hän oli ajanut asetuksen soveltamisalaan kuuluvaa ajoneuvoa jättäen kahdentoista vuorokautisen ajoajan enimmäisajan jälkeen pitämättä asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa edellytetyt kaksi viikoittaista lepotaukoa yhtäjaksoisesti siten kuin 8 artiklan 3 kohdassa määritellään. Hänen väitettiin näin rikkoneen Transport Actin 96 §:n 11A momenttia.

7 Hume oli linja-autonkuljettaja ja tehtäviensä luonteen perusteella hänellä oli asetuksen 6 artiklan 1 kohdan neljännen ja viidennen alakohdan mukaiset oikeudet. Hän ei ollut pitänyt lainkaan viikoittaista lepoaikaa 16.—24.7.1995. Sen jälkeen hän oli pitänyt 38 tuntia ja 30 minuuttia lepoaikaa 24.—26.7.1995. Tämän jälkeen torstaina 3.8.1995 hän aloitti 36 tunnin ja 30 minuutin lepoajan.

8 Hume väittää pitäneensä 17.7.1995 alkanutta viikkoa koskevan viikoittaisen lepoajan 24. ja 25.7.1995 siirrettyään sitä asetuksen 8 artiklan 5 kohdan

mukaisesti ja 24.7.1995 alkanutta viikkoa koskevan viikoittaisen lepoajan 4. ja 5.8. niin ikään siirrettyään sitä mainitun säännöksen mukaisesti.

9 Hume kiistää myös syytettä liikenneministeriön lukuun ajavan viranomaisen eli Vehicle Inspectoraten väitteen, jonka mukaan ollakseen yhteydessä seuraavan viikon viikoittaiseen lepoaikaan lepoaika on pidettävä paitsi tämän seuraavan viikon aikana, myös yhdessä tätä seuraavaa viikkoa koskevan viikoittaisen lepoajan kanssa, eli yhtäjaksoisesti.

10 Koska Sedgefield Magistrates' Court ei ollut varma siitä, miten asetusta oli tulkittava, se lykkäsi asian käsittelyä ja esitti yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat kaksi ennakkoratkaisukysymystä:

"1) Kun kuljettaja, jolla on neuvoston asetuksen N:o 3820/852 8 artiklan 5 kohdan mukainen oikeus siirtää viikoittainen lepoaikansa sitä viikkoa seuraavalle viikolle, jonka perusteella oikeus lepoaikaan on syntynyt, päättää siirtää lepoajan, onko hänen pidettävä kaksi viikoittaista lepoaikaa yhtäjaksoisesti ja keskeytyksettä tuolla seuraavalla viikolla?

2) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on kieltävä, onko kuljettajan kuitenkin pidettävä seuraavalla viikolla kaksi viikoittaista lepoaikaa, vai onko hänellä oikeus vuorostaan siirtää seuraavan viikon viikoittainen lepoaika sitä seuraavalle viikolle?"

Ensimmäinen kysymys

11 Tarkasteltaessa sitä viikkoa seuraavalle viikolle, jonka perusteella oikeus lepoaikaan on syntynyt, siirretyn viikoittaisen lepoajan suhdetta seuraavan viikon viikoittaiseen lepoaikaan, on huomattava, että asetuksen 8 artiklan 5 kohdassa edellytetään, että ensimmäisen lepoajan on oltava "yhteydessä" toiseen lepoaikaan.

12 Viimeksi mainitun ilmaisun eri kielitoisinnoissa käytetään ilmaisuja "adscribirse" (espanjankielinen toisinto), "tages sammen" (tanskankielinen toisinto), "angehängt" (saksankielinen toisinto), "να ληφθεί μαζί" (kreikankielinen toisinto), "added on" (englanninkielinen toisinto), "rattachée" (ranskankielinen toisinto), "collegato" (italiankielinen toisinto), "gevoegd bij" (hollanninkielinen toisinto), "ligado" (portugalinkielinen toisinto), "yhteydessä" (suomenkielinen toisinto) ja "läggas samman" (ruotsinkielinen toisinto).

13 Ilmaisuja vertailtaessa havaitaan, että kaikilla on sama merkityssisältö eli se, että siirretty lepoaika on pidettävä yhdessä seuraavan viikon lepoajan kanssa.

14 Tämä sanamuodon mukainen tulkinta on asetuksen tavoitteen mukainen, sillä asetuksella pyritään sen ensimmäisen perustelukappaleen mukaan kolmeen päämäärään eli kilpailun yhdenmukaistamiseen sekä työolojen ja liikenneturvallisuuden parantamiseen. Yhdeksännentoista perustelukappaleen mukaan

"sosiaalisen kehityksen edistämiseksi ja liikenneturvallisuuden parantamiseksi olisi pidennettävä viikoittaisia lepoaikoja, samalla kun niitä pitäisi pystyä lyhentämään korvaamalla kuljettajalle tämän itse valitsemana ajankohtana tietyn ajan kuluessa kyseiset käyttämättömät lepoajan osat".

15 Tämän vuoksi asetuksen 8 artiklan 3 kohdassa säädetään pääsäännöksi 45 tunnin yhtäjaksoinen viikoittainen lepoaika, joka on pidettävä kyseisen viikon aikana ja jota voidaan tietyin edellytyksin lyhentää, jolloin kukin lepoajan lyhennys on korvattava lyhennystä vastaavalla yhtäjaksoisella lepoajalla ennen kyseistä viikkoa seuraavan kolmannen viikon loppua.

16 Koska 8 artiklan 5 kohdassa sallitaan viikoittaisen lepoajan siirtäminen ja poiketaan näin yleisestä järjestelmästä, sitä ei voida tulkita laajentavasti. Lisäksi sen soveltamisala on määritettävä asetuksen tavoitteet huomioon ottaen (ks. vastaavasti asia C-387/96, Sjöberg, tuomio 17.3.1998, Kok. 1998, s. I-1225, 14 kohta).

17 On kiistatonta, että asetuksen 8 artiklan 5 kohdan tulkinnalla, jonka mukaan siinä edellytetään siirretyn viikoittaisen lepoajan pitämistä yhdessä seuraavan viikon viikoittaisen lepoajan kanssa, voidaan parhaiten saavuttaa kuljettajien työolojen ja liikenneturvallisuuden parantamista koskeva tavoite.

18 Tällainen tulkinta nimittäin takaa kuljettajille korvauksena pitämättä jääneestä levosta pitemmän ja keskeytymättömän lepoajan, mikä mahdollistaa todellisen lepäämisen.

19 Lisäksi asetuksen 8 artiklan 5 kohdasta ja erityisesti saman artiklan 6 kohdasta ilmenee lainsäätäjän halunneen järjestää asian yleisesti niin, että lepoajan lyhentäminen korvataan pidentämällä toista lepoaikaa.

20 Ensimmäiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että asetuksen 8 artiklan 5 kohtaa on tulkittava siten, että kuljettajan, joka päättää siirtää viikoittaisen lepoaikansa sitä viikkoa seuraavalle viikolle, jonka perusteella oikeus lepoaikaan on syntynyt, on pidettävä tällä seuraavalla viikolla kaksi viikoittaista lepoaikaa yhtäjaksoisesti ja keskeytyksettä.

Toinen kysymys

21 Koska toinen kysymys on esitetty ainoastaan sitä tapausta varten, että ensimmäiseen kysymykseen vastattaisiin kieltävästi, siihen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

22 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Yhdistyneen kuningaskunnan, Ranskan ja Portugalin hallituksille ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut Sedgefield Magistrates' Courtin 21.5.1999 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 8 artiklan 5 kohtaa on tulkittava siten, että kuljettajan, joka haluaa siirtää viikoittaisen lepoaikansa sitä viikkoa seuraavalle viikolle, jonka perusteella oikeus lepoaikaan on syntynyt, on pidettävä tällä jälkimmäisellä viikolla kaksi viikoittaista lepoaikaa yhtäjaksoisesti ja keskeytyksettä.

Sevón Jann Wathelet

Julistettiin Luxemburgissa 28 päivänä syyskuuta 2000.

R. Grass L. Sevón

kirjaaja ensimmäisen jaoston puheenjohtaja